

Derfor vil jeg høre – vi kan også tage det op i den kommende samling eller i forbindelse med det kommende møde i den parlamentariske forsamling – om der er muligheder for at styrke det folkelige samarbejde, som jo sker i mange regi, det er jeg med på. Det er jo ikke sådan, at det ikke sker, men OSCE kunne måske også spille en større rolle der. Det er bare de to ting, hvor jeg synes, at der er mere brug for OSCE end nogensinde.

Kl. 12:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den sidste i ordførerrækken er Ny Alliances ordfører, og det er hr. Naser Khader.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Tak til udenrigsministeren for den meget informative redegørelse om OSCE's aktiviteter i 2007.

Det er på nogle områder nedslående læsning, for den beskriver en situation, som efterhånden minder lidt for meget om forholdet mellem Øst og Vest under den kolde krig. Rusland og nogle af de tidligere sovjetrepublikker er tydeligvis blevet problembørn i OSCE, og det er dette aspekt i redegørelsen, som jeg vil koncentrere mig om. Det vil jeg, fordi Ny Alliance mener, at Danmark skal være så aktiv som mulig i kampen for at fremme menneskerettighederne.

Vi er derfor glade for, at det klart tilkendegives i redegørelsen, at vi fra dansk side skal lægge vægt på, at OSCE til stadighed arbejder for at omsætte grundlæggende værdier som demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincipper til handlinger i OSCE's aktiviteter. Det er netop på disse kerneområder, at Rusland og andre ligesindede lande i de seneste år har arbejdet for at begrænse OSCE's aktiviteter. Det er en trist udvikling, for i en årrække, i Jeltsintiden, var Rusland en konstruktiv international medspiller også i OSCE, men med den voksende russiske selvbevidsthed og den stærkt øgede kontrol med det interne politiske liv er der igen opstået problemer på menneskerettigheds- og demokratiorrådet i OSCE-samarbejdet.

Samtidig gør Rusland ikke noget aktivt og konstruktivt for at bidrage til løsningen af de efterhånden fastfrosne konflikter, som fulgte i kølvandet på Sovjetunionens opløsning. Her praktiserer man snarere en del og hersk-politik, som på nogle områder er udtryk for ren dobbeltmoral. F.eks. støtter Rusland mere eller mindre åbenlyst de to udbryderområder i Georgien og

underminerer dermed Georgien. Og det gør man samtidig med, at man forsvarer Serbiens selv samme integritet i forhold til Kosovo. Disse konflikter berører alle stater, der er medlemmer af OSCE, og organisationen har i årevis forsøgt at bilægge den, men uden held.

Det fremgår også af redegørelsen, at man ligesom i de foregående 4 år heller ikke på ministerrådsmødet i november 2007 nåede frem til en politisk sluterklæring. Det var også her russisk modvilje, der stod i vejen. Man vil ikke mindes om de forpligtelser, som Rusland havde påtaget sig på Istanbultopmødet i 1999, om tilbage-trækning af tropper og materiel fra Georgien.

Hvordan kan man overhovedet gøre sig håb om at kunne påvirke den russiske ledelse til at indtage en mere positiv og konstruktiv holdning til OSCE's menneskelige dimension?

Rusland er jo en meget vigtig spiller i europa- og verdenspolitikken, bl.a. fordi de er storeeksportører af olie og gas og mange EU-lande er afhængige af leverancer fra Rusland. Samtidig er det russiske marked meget attraktivt for vores erhvervsliv, især i disse år hvor de høje oliepriser medfører høj økonomisk vækst og stigende forbrug.

Jeltsintidens kaotiske forhold er blevet afløst af indenrigspolitisk stabilitet, som et stort flertal af russerne tydeligvis sætter pris på. Præsident Putin er uden tvivl meget populær og respekteret, men populariteten og stabiliteten hviler på et delvis stærkt problematisk grundlag. Afviklingen af de seneste parlamentsvalg den 2. december 2007 er et symptom herpå.

Som bekendt valgte OSCE's kontor for demokratiske institutioner og menneskerettigheder denne gang at afstå fra at sende valgobservatører til Rusland. Man kunne ikke acceptere de russiske betingelser og den manglende samarbejdsvilje. Til gengæld sendte OSCE's parlamentarikerforsamling, Europarådet og Nordisk Råd mere end 70 parlamentsmedlemmer fra 28 lande som observatører. De konkluderede i en fælles udtalelse, at valgene ikke havde været fair og ikke havde levet op til mange af OSCE's og Europarådets standarder og forpligtelser. Valgene var ganske vist godt organiserede, og observatørerne bemærkede betydelige tekniske forbedringer, men de fandt ikke sted på lige vilkår for alle partier og kandidater.

Observatørerne pegede på, at den faktiske sammensmeltning af en stat og et politisk parti er magtmisbrug. Statsapparatet var således meget aktiv i forbindelse med at promovere præsidi-